

ความรู้ ความเข้าใจในมาตรฐานการทำรายการ RDA ของบรรณารักษ์ ในห้องสมุดมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ

วารภรณ์ พนมศิริ¹

กันยรัตน์ เควียเช่น²

บทคัดย่อ

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการทำรายการ RDA ของบรรณารักษ์งานวิเคราะห์ และทำรายการทรัพยากรสารสนเทศในห้องสมุดมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับบรรณารักษ์งานวิเคราะห์และทำรายการทรัพยากรสารสนเทศจากห้องสมุดมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ สังกัดหอสมุดกลาง 9 แห่ง จำนวน 53 คน ได้รับแบบสอบถามคืน จำนวน 40 ชุด คิดเป็นร้อยละ 75.47 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า บรรณารักษ์ในห้องสมุดมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติส่วนใหญ่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำรายการตามมาตรฐานการทำรายการ RDA ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 75 และเมื่อจำแนกความรู้ความเข้าใจออกเป็น 3 ส่วน ผู้ตอบแบบสอบถามตอบถูกต้องมากที่สุดในส่วนของความรู้ความเข้าใจในการทำรายการตามมาตรฐานการทำรายการ RDA คิดเป็นร้อยละ 69.11 รองลงมาเป็นส่วนของความรู้ความเข้าใจในเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำรายการ RDA คิดเป็นร้อยละ 62.50 และส่วนของความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับมาตรฐานการทำรายการ RDA คิดเป็นร้อยละ 60.71 ตามลำดับ

คำสำคัญ: มาตรฐานการทำรายการอาร์ดีเอ; ความรู้ความเข้าใจ; บรรณารักษ์ห้องสมุดมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ;
ห้องสมุดมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาการจัดการสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

อีเมล: varapa@kku.ac.th

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กลุ่มวิชาการจัดการสารสนเทศและการสื่อสาร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

อีเมล: kandad@kku.ac.th

วันที่รับบทความ 2 พฤษภาคม 2562 วันที่ตอบรับบทความ 30 กรกฎาคม 2562

Knowledge and Understanding of RDA Standard of Librarians of National Research University Libraries

Varaporn Panomsiri¹

Kanyarat Kwiecien²

Abstract

This quantitative research aimed to explore knowledge and understanding in the Resource Description and Access (RDA) standard of cataloging librarians using questionnaires to collect data from 53 cataloging librarians of the main libraries of 9 national research university libraries. Forty questionnaires (75.47%) were returned and analyzed by percentage. The analysis of the data revealed that 75% of the librarians possessed RDA knowledge and understanding at the moderate level. When answering questions on 3 divided parts of the RDA knowledge and understanding, 69.11% of the research participants made the correct answers on RDA standard cataloging, followed by 62.50% on other knowledge related to the RDA cataloging, and 60.71% on general knowledge relevant to the RDA.

Keywords: RDA; Resource Description and Access; Knowing and understanding, Librarians of
National Research University Library, National Research University Library

¹ Graduate Student in Information Management Faculty of Humanities and Social Sciences
Khon Kaen University
e-mail: varapa@kku.ac.th

² Assistant Professor, Information and Communication Department Faculty of Humanities and
Social Sciences Khon Kaen University
e-mail: kandad@kku.ac.th

Received: 2 May 2019

Accepted: 30 July 2019

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มาตรฐานการทำรายการ RDA เป็นมาตรฐานการทำรายการแบบใหม่ ที่มีลักษณะเด่นในด้านการแสดงรายละเอียดและเพิ่มการเข้าถึงทรัพยากรสารสนเทศ RDA ได้รับการพัฒนาเพื่อช่วยผู้ใช้บริการในการค้นหาทรัพยากรสารสนเทศได้ตรงตามความต้องการมากยิ่งขึ้น ได้รับการออกแบบโดยอ้างอิงมาจากสภาพแวดล้อมที่เป็นดิจิทัลให้เข้ากับพฤติกรรมของผู้ใช้บริการในปัจจุบัน และสามารถใช้ได้กับทรัพยากรสารสนเทศทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบตีพิมพ์และไม่ตีพิมพ์ รวมไปถึงรูปแบบดิจิทัล RDA ได้รับการพัฒนาในปี 1997 โดยคณะกรรมการดำเนินการร่วมเพื่อการพัฒนา RDA (The Joint Steering Committee for Development of RDA, 2009; El-Sherbini, 2013) มีพื้นฐานมาจากหลักเกณฑ์การทำรายการแบบแองโกลอเมริกัน ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 2 (AACR2: Anglo-American Cataloguing Rules, 2nd Edition) (Oliver, 2010) มีการตีพิมพ์เผยแพร่ในปี 2010 และเผยแพร่ผ่านทางเว็บไซต์ www.rdatoolkit.org (RDA Toolkit, 2010)

มาตรฐานการทำรายการ RDA ใช้แบบจำลองเชิงแนวคิด Functional Requirements for Bibliographic Records (FRBR) ในการทำรายการและใช้แบบจำลองเชิงแนวคิด Functional Requirements of Authority Data (FRAD) ในการควบคุมรายการบรรณานุกรมข้อมูล ครอบคลุมเนื้อหา 4 ส่วน ดังนี้ งาน (Work), รูปแบบการนำเสนอ (Expressions), รูปแบบการเผยแพร่ (Manifestations), และหน่วยรายการ (Items)

(Oliver, 2010) หลักการที่สำคัญอย่างหนึ่งของมาตรฐานการทำรายการ RDA คือ การทำรายการไปตามที่ปรากฏในตัวทรัพยากรสารสนเทศ เช่น ชื่อเรื่องเป็นตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ทั้งหมด การทำรายการเป็นการทำรายการเป็นตัวอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ทั้งหมด หรือบางรายการที่พบว่าสามารถลงรายการโดยใช้อักษรย่อได้ ตามกฎการทำรายการ AACR2 จะลงรายการแบบข้อความเต็มตามที่ปรากฏ หรือหากพบว่ามีข้อมูลที่ผิดปรากฏอยู่ที่ตัวทรัพยากร จะลงรายการไปตามที่ปรากฏเช่นกัน (Blythe, Gunther & Spurgin, 2013)

ในส่วนของโครงสร้างของมาตรฐานการทำรายการ RDA นั้น ได้แบ่งออกเป็น 10 ส่วน มีทั้งสิ้น 37 บท โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ ส่วนที่ 1-4 เป็น คุณลักษณะ (Attributes) และส่วนที่ 5-10 เป็นความสัมพันธ์ (Relationships) (The Joint Steering Committee for Development of RDA, 2009) ซึ่งแตกต่างจากการทำรายการทรัพยากรสารสนเทศในปัจจุบันของไทย ซึ่งจะมีมาตรฐานการทำรายการเป็นตัวควบคุมการทำรายการทุกอย่างให้เป็นรูปแบบเดียวกัน โดยใช้หลักการทำรายการบรรณานุกรมแบบแองโกลอเมริกัน ฉบับพิมพ์ ครั้งที่ 2 (AACR2: Anglo-American Cataloguing Rules, 2nd Edition) ที่ครอบคลุมการทำรายการทรัพยากรสารสนเทศทั้งในรูปแบบตีพิมพ์และไม่ตีพิมพ์ แต่การทำรายการดังกล่าวก็ยังมีข้อจำกัด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในส่วนของทรัพยากรสารสนเทศรูปแบบไม่ตีพิมพ์นั้น มีรายละเอียดที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นในส่วน of เนื้อหา หรือส่วนของการจัดเก็บเนื้อหา

เหล่านั้น (Maitaouthong, 2014) ไม่สอดคล้องกับสภาพทรัพยากรสารสนเทศที่เกิดขึ้นใหม่ในปัจจุบัน ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในรูปดิจิทัล และมีความซับซ้อน แตกต่างกันในการทำรายการ (El-Sherbini, 2013) สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนเป็นข้อจำกัดที่เกิดขึ้นและขัดแย้งกับรูปแบบทรัพยากรสารสนเทศที่เกิดขึ้นใหม่ในปัจจุบัน นอกจากนี้รูปแบบของทรัพยากรสารสนเทศก็ได้เปลี่ยนแปลงไป มีการพัฒนารูปแบบใหม่ที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น ทำให้มาตรฐานการทำรายการแบบเดิมไม่สามารถอธิบายหรือพรรณนารายการทรัพยากรสารสนเทศต่าง ๆ ได้อย่างครอบคลุม อีกทั้งยังไม่สอดคล้องกับความต้องการในการเข้าถึงสารสนเทศของผู้ใช้บริการอีกต่อไป

ในการเปลี่ยนผ่านจากการทำรายการตามหลักเกณฑ์ AACR2 ไปเป็น RDA นั้น ต้องเริ่มจากการตระหนักรู้ ความคุ้นเคย และความเข้าใจในมาตรฐานการทำรายการของบรรณารักษ์และผู้ปฏิบัติงานก่อนเรื่องอื่นใด (Mansor & Ramdzan, 2014) จึงจะทำให้การดำเนินการเปลี่ยนผ่านเป็นไปอย่างราบรื่น หน่วยงานต้องมีการเตรียมการโดยเริ่มจากการฝึกอบรมให้เกิดความรู้ในมาตรฐานการทำรายการ สร้างความคุ้นชินเกี่ยวกับแนวคิดและหลักการที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานการทำรายการ RDA ได้แก่ FRBR และ FRAD จากนั้นจึงสร้างความเข้าใจในส่วนของมาตรฐานการทำรายการ RDA ในด้านความเหมือนและความแตกต่างระหว่างมาตรฐานการทำรายการ RDA และหลักเกณฑ์ AACR2 รวมไปถึงการใช้คู่มือจากแหล่งข้อมูล การสร้างข้อกำหนดหรือนโยบายที่ใช้

เฉพาะภายในหน่วยงาน และแนะนำแหล่งเรียนรู้เพื่อศึกษาข้อมูลด้วยตนเองต่อไป ต่อไปเป็นขั้นตอนในการตัดสินใจในการกำหนดนโยบายของหน่วยงานเกี่ยวกับการทำรายการ ซึ่งมาตรฐานการทำรายการ RDA เป็นมาตรฐานที่มีความยืดหยุ่น หน่วยงานสามารถตัดสินใจเลือกได้ว่า ต้องการให้มีการทำรายการละเอียดมากน้อยเพียงใด โดยขึ้นอยู่กับหน่วยงาน และประเภททรัพยากร การดำเนินต่อไปเป็นการดำเนินการทั้งกับการทำรายการใหม่ (new record) ตามข้อกำหนดหรือนโยบายที่ตกลงกัน และรายการที่มีอยู่เดิมที่จะต้องมีการปรับปรุงข้อมูลหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับนโยบายของหน่วยงานเช่นกัน (El-Sherbini, 2013)

ห้องสมุดมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ มีเป้าหมายหลักในการสนับสนุนส่งเสริมมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติให้มีศักยภาพระดับโลก ที่สามารถสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและช่วยขับเคลื่อนการเกิดบัณฑิตที่มีศักยภาพสูง และเกิดกลุ่มวิจัยที่มีผลงานตีพิมพ์ในระดับนานาชาติ ที่อยู่ภายใต้โครงการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ (National Research Universities) (Laksanawisit, 2009) อีกทั้งยังเป็นสถานที่จัดเก็บและรวบรวมความรู้ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อมุ่งเน้นการให้บริการทางด้านวิชาการ และมีทิศทางการดำเนินงานตามนโยบายของมหาวิทยาลัยของตนที่ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นในการที่จะอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ให้บริการ ในการเป็นแหล่งสนับสนุนทรัพยากรสารสนเทศทุกประเภท ทั้งตีพิมพ์และไม่ตีพิมพ์ รวมไปถึงทรัพยากรสารสนเทศที่เกิดขึ้นใหม่ในรูปแบบ

ดิจิทัล ที่ส่งเสริมการเรียน การสอน และการวิจัย เพื่อช่วยพัฒนาความเป็นเลิศทางวิชาการ ให้แก่มหาวิทยาลัย (Kaewkhiaw, Hanpon, & Phanmaekha, 2015) จึงทำให้บรรณารักษ์งาน วิเคราะห์ และทำรายการทรัพยากรสารสนเทศเป็น ผู้มีบทบาทสำคัญในด้านการเป็นผู้พัฒนาจุดเข้าถึง ทรัพยากรสารสนเทศให้แก่ผู้ใช้บริการผ่านทาง การสืบค้นตามความต้องการของผู้ใช้บริการแต่ละ คน (Kao, 2001) ซึ่งบรรณารักษ์จำเป็นต้องมี ความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการทำ รายการ

ในประเทศไทยมีการศึกษาเรื่องมาตรฐาน การทำรายการ RDA ของ Wipawin (2010) ศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของมาตรฐานการทำ รายการ RDA และได้เปรียบเทียบรูปแบบการทำ รายการแบบ AACR2 และ RDA สอดคล้องกับ Chungpiwat (2016) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความรู้ เบื้องต้น และหลักการพื้นฐานของมาตรฐานการทำ รายการ RDA โดยได้ศึกษาเกี่ยวกับหลักการ และ มาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับ RDA ซึ่งได้แก่ FRBR และ FRAD และ Thanakhuboriphan (2017) ในการ สัมมนาเชิงปฏิบัติการเรื่อง Access points และ Authority control ตามมาตรฐานการทำรายการ RDA ได้อธิบายเกี่ยวกับ ความรู้ทั่วไป ลักษณะ และการประยุกต์ใช้มาตรฐานการทำรายการ RDA ในการทำรายการทรัพยากรสารสนเทศในระบบ ห้องสมุดอัตโนมัติ ซึ่งพบว่าเป็นมาตรฐานที่ พัฒนาขึ้นมาแทนที่หลักเกณฑ์ AACR2 มีขอบเขต การทำรายการที่กว้างกว่า และครอบคลุมทรัพยากร สารสนเทศทั้งแบบสื่อสิ่งพิมพ์และแบบดิจิทัล

สามารถนำไปใช้ได้ในช่วงกว้างไม่จำกัดเฉพาะ ห้องสมุด มุ่งเน้นที่ผู้ใช้บริการเป็นสำคัญ ผู้ปฏิบัติงานห้องสมุดควรให้ความสนใจใน รายละเอียดเพื่อปรับปรุงแบบการทำรายการให้ สอดคล้องกับการทำงานและทันต่อเทคโนโลยี สมัยใหม่ที่เกิดขึ้น เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อ การทำงานของผู้ปฏิบัติงานและต่อผู้ใช้บริการ ยังไม่ พบว่ามีการศึกษาเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ มาตรฐานการทำรายการ RDA ในห้องสมุด มหาวิทยาลัยวิจัยมาก่อน

จากเหตุผลและความจำเป็นดังกล่าว จึงควรมีการศึกษาความรู้ ความเข้าใจในมาตรฐาน การทำรายการ RDA ของบรรณารักษ์งานวิเคราะห์ และทำรายการทรัพยากรสารสนเทศในห้องสมุด มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ เพื่อเตรียมการเปลี่ยน ผ่านไปสู่วิธีการใหม่ที่เหมาะสมในการดำเนินงาน ของห้องสมุด และการบริการผู้ใช้

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจในมาตรฐาน การทำรายการ RDA ของบรรณารักษ์งานวิเคราะห์ และทำรายการทรัพยากรสารสนเทศในห้องสมุด มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ

1.1 ความหมาย

ความรู้ (Knowledge) (Suwan, 1983; Royal Institute, 2011; Good, 1945) หมายถึง เป็นพฤติกรรมขั้นต้นที่สั่งสมมา จากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้า หรือประสบการณ์

รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติและทักษะ เป็นสารสนเทศที่ได้รับมาจากประสบการณ์ ความรู้ในขั้นนี้จะเป็นความรู้เกี่ยวกับคำจำกัดความ ความหมาย ข้อเท็จจริง ทฤษฎี กฎ โครงสร้าง วิธีการแก้ปัญหา มาตรฐาน เป็นต้น

ความเข้าใจ (Understanding)

(Suwan, 1983; Royal Institute, 2011; Oxford advanced learner's dictionary of current English, 2007) หมายถึง ความรู้ในความหมายของบางสิ่งบางอย่าง เฉพาะสาขาวิชาหรือในบางสถานการณ์ เมื่อมีประสบการณ์รับข่าวสารบางอย่าง ผ่านการฟัง อ่าน หรือการเขียน ทำให้คาดการณ์ได้ว่าบุคคลนั้นได้ทำความเข้าใจกับสารแล้ว และมีการสื่อสารออกมาในรูปแบบของการแปล การให้ความหมาย หรือการคาดคะเน

กล่าวโดยสรุป จะเห็นได้ว่า ความรู้และความเข้าใจมีความหมายที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน จึงสามารถสรุปได้ว่า ความรู้ความเข้าใจ หมายถึง ความรู้ในข้อมูลข่าวสาร คำจำกัดความ ความหมาย ข้อเท็จจริง ทฤษฎี กฎ โครงสร้าง วิธีการแก้ปัญหา หรือมาตรฐาน เหล่านี้ที่ได้มาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้า หรือประสบการณ์ รวมไปถึงการได้ยิน ได้ฟัง การคิด หรือการปฏิบัติ แล้วนำไปใช้เพื่อประกอบการตัดสินใจในการกระทำสิ่งต่าง ๆ

1.2 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้

Bloom (As cited in Nuanphad, 2012) ได้แบ่งพฤติกรรมการเรียนรู้ออกเป็น 6 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) ความรู้ (Knowledge) เป็นพฤติกรรมขั้นต้นเริ่มจากการจำได้ ระลึกได้มาจากการประสบการณ์ การศึกษาเล่าเรียน หรือการค้นคว้า ไม่ว่าจะเป็นการรู้ในข้อมูลข่าวสาร คำจำกัดความ ความหมาย ข้อเท็จจริง ทฤษฎี กฎ โครงสร้าง วิธีการแก้ปัญหา หรือมาตรฐาน แล้วสามารถนำมาประกอบกันเข้าเพื่อสนับสนุนสิ่งที่ต้องการทำความเข้าใจ

2) ความเข้าใจ (Comprehension) เป็นความสามารถโดยแสดงออกได้ใน 3 ลักษณะ ได้แก่ การแปล (Translation) การตีความ (Interpretation) และการคาดการณ์ (Extrapolation)

3) การนำไปใช้ (Application) เป็นความสามารถนำเอาความรู้ที่มี ได้แก่ หลักการหรือทฤษฎีต่าง ๆ ไปใช้ หรือนำไปแก้ปัญหา

4) การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นความสามารถในการแยกแยะเพื่อให้เห็นส่วนที่ประกอบกันอยู่ออกมา เพื่อหาความสัมพันธ์ของส่วนต่าง ๆ ที่ตั้งแต่ 2 สิ่งขึ้นไป เพื่อให้เข้าใจส่วนรวมได้เด่นชัดยิ่งขึ้น

5) การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นความสามารถในการนำเอาส่วนที่แยกย่อยมาประกอบกัน แล้วเกิดเป็นสิ่งใหม่ที่มีพื้นฐานมาจากสิ่งเดิม ไม่ว่าจะเป็นการเรียบเรียง การออกแบบ การทดลอง ที่มีความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถในการสังเคราะห์จะต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจ การนำความรู้ไปใช้ และความสามารถในการวิเคราะห์

6) การประเมินผล (Evaluation) เป็นความสามารถที่ต้องอาศัยเกณฑ์ หรือ มาตรฐานใด ๆ เพื่อเป็นส่วนประกอบในการ ประเมินผล ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ อาจมา จากการสร้างมาตรฐานขึ้นเองหรือ นำเอามาตรฐาน ที่มีอยู่แล้วมาเป็นเกณฑ์ในการประเมิน ไม่จำเป็นต้อง อยู่ในขั้นตอนสุดท้าย แต่สามารถแทรกอยู่ได้ ในทุกขั้นตอนที่กล่าวมาได้

แนวคิดพฤติกรรมการเรียนรู้ด้าน ความรู้ (Knowledge) หรือพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ของ Bloom ได้มีการปรับปรุงใหม่ โดย Anderson & Krathwohl (2001) โดยเปลี่ยนชื่อ เรียกให้สอดคล้องกับกระบวนการทางสมองมากยิ่งขึ้น ดังนี้

1) จำ (Remembering) หมายถึง การ จำได้หรือเรียกคืนความรู้จากหน่วยความจำ การจดจำที่เมื่อหน่วยความจำถูกใช้เพื่อสร้างหรือ ดึงคำจำกัดความ ข้อเท็จจริง หรือรายการ หรือ การท่องจำข้อมูลที่เคยเรียนรู้มาก่อน

2) เข้าใจ (Understanding) หมายถึง ความสามารถในการสร้างความหมายจากสื่อการ เรียนรู้ประเภทต่าง ๆ โดยใช้ทักษะ ดังนี้ การตีความ การใช้ตัวอย่าง การจำแนก การสรุป การอนุมาน การเปรียบเทียบ หรือการอธิบาย

3) ประยุกต์ใช้ (Applying) หมายถึง การดำเนินการทางสมองโดยใช้กระบวนการที่ได้ เรียนรู้มา นำไปใช้ในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องหรือที่ เรียนรู้มา โดยอาจใช้เป็นแบบจำลอง การนำเสนอ การสัมภาษณ์ หรือ สถานการณ์

4) วิเคราะห์ (Analyzing) หมายถึง การแบ่งความรู้ออกเป็น ส่วน โดยกำหนดความ เกี่ยวข้องกันแต่ละส่วน ว่ามีความเกี่ยวข้องกัน อย่างไร เกี่ยวข้องกันในวัตถุประสงค์ใด เกี่ยวข้อง โดยโครงสร้างหรือในภาพรวมอย่างไร โดยจะต้อง สามารถจำแนกได้ความแตกต่าง การจัดระบบ และจำแนกคุณสมบัติของแต่ละส่วนได้ สามารถ นำเสนอออกมาเป็นรูปภาพ หรือการนำเสนอใน รูปแบบอื่น ๆ ได้

5) ประเมินค่า (Evaluating) หมายถึง การตัดสินใจที่ขึ้นอยู่กับเกณฑ์และมาตรฐานที่ผ่าน การตรวจสอบและวิเคราะห์ การวิพากษ์ต่าง ๆ ในแนวคิดที่ได้ปรับปรุงใหม่การประเมินค่าจะเป็น กระบวนการที่มาก่อน การสังเคราะห์สิ่งใหม่ จากเดิม เป็นกระบวนการสุดท้ายหรือกระบวนการขั้นสูงสุด

6) สร้างสรรค์ (Create) หมายถึง การรวมองค์ประกอบต่าง ๆ เข้าด้วยกันเพื่อก่อให้เกิด การเชื่อมโยงกันของงานทั้งหมด แล้วมีการจัด โครงสร้าง หรือองค์ประกอบใหม่ จากสิ่งที่เคย เรียนรู้หรือสิ่งที่พบเห็นในบริบทต่าง ๆ ออกมาเป็น การสร้างสรรค์งาน แผนงาน หรือผลิตภัณฑ์ หรือ ชิ้นงานที่แปลกใหม่

โดยการวิจัยในครั้งนี้จะยกแนวคิด พฤติกรรมการเรียนรู้มาเพียง 3 กระบวนการ ได้แก่ จำ (Remembering) เข้าใจ (Understanding) และการประยุกต์ใช้ (Applying) เพื่อสอดคล้องกับ บริบทของการทำรายการทรัพยากรสารสนเทศ

2. มาตรฐานการทำรายการ Resource Description and Access (RDA)

2.1 ความหมาย

Resource Description and Access (RDA) เป็นมาตรฐานใหม่ของการทำรายการที่แสดงรายละเอียด และเพิ่มการเข้าถึง Oliver (2010) อธิบายว่า เป็นมาตรฐานการทำรายการที่ได้รับการออกแบบมาเพื่อทรัพยากรสารสนเทศที่อยู่ในรูปดิจิทัลอย่างแท้จริง สร้างขึ้นมาจากพื้นฐานของ AACR2R มาตรฐานการทำรายการ RDA ที่ให้รูปแบบการทำรายการที่ครอบคลุมทั้งแนวทางและข้อเสนอแนะของการทำรายการทั้งสิ่งพิมพ์ และสื่อดิจิทัล พัฒนาโดยคณะกรรมการดำเนินการร่วมเพื่อการพัฒนา RDA (The Joint Steering Committee for Development of RDA) (RDA Toolkit, 2010) มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดของการอธิบายรายละเอียดของทรัพยากร และวิธีการจัดการสารสนเทศ เพื่อช่วยให้ผู้ใช้ค้นหาข้อมูลได้ตรงตามความต้องการ โดยใช้โมเดลการทำรายการบรรณานุกรมที่ เรีย ก ว่า Functional Requirements for Bibliographic Records หรือ (FRBR) สำหรับรองรับการทำรายการข้อมูลได้ทุกรูปแบบทั้งสิ่งพิมพ์ และดิจิทัลไฟล์ และโมเดลการทำรายการบรรณานุกรม ข้อมูล FRAD (Functional Requirements of Authority Data) ประกอบด้วย Bibliographic entities, Name and/or Identifier และ Controlled access points และนอกจากนี้การทำรายการบรรณานุกรมของมาตรฐานการทำรายการ RDA ยังสามารถใช้ร่วมกับมาตรฐาน MARC ได้โดยการ

เพิ่ม Tag การทำรายการให้สอดคล้องกับการสืบค้นข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ต (Fuchit & Punkhaew, 2011) เป็นมาตรฐานการทำรายการรูปแบบใหม่ที่จะมาแทนที่ AACR2 ถึงแม้ว่าจะมีความเชื่อมโยงกับ AACR2 แต่ RDA ค่อนข้างแตกต่าง เนื่องจาก RDA อยู่บนพื้นฐานของโครงสร้างทฤษฎีที่ออกแบบสำหรับสภาพแวดล้อมที่เป็นดิจิทัล และมีขอบเขตที่กว้างกว่า AACR2

2.2 โครงสร้าง

แบ่งออกเป็น 10 ส่วนด้วยกัน โดยมีทั้งหมด 37 บท ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ คุณลักษณะ (Attributes) ในส่วนที่ 1-4 และความสัมพันธ์ (Relationships) ในส่วนที่ 5-10 สามารถสรุปเนื้อหาโครงสร้าง (Structure) ดังนี้

1) คุณสมบัติ (Attributes)

ส่วนที่ 1 การทำรายการคุณสมบัติของรูปแบบการเผยแพร่และหน่วยรายการ (Recording attributes of manifestation and item) จะมีทั้งหมด 4 บท ที่ให้แนวทางและข้อเสนอแนะในการทำรายการของรูปแบบการเผยแพร่และหน่วยรายการตามที่ใช้ในโครงสร้าง FRBR ในบทที่ 1-4

ส่วนที่ 2 การทำรายการคุณสมบัติของงานและรูปแบบการนำเสนอ (Recording attributes of work and expression) ประกอบด้วย 3 บทที่เป็นแนวทางและคำแนะนำเกี่ยวกับการทำรายการคุณสมบัติของงานและรูปแบบการนำเสนอตามที่กำหนดไว้ใน FRBR และ FRAD ในบทที่ 5-7

ส่วนที่ 3 การทำรายการคุณสมบัติของบุคคล ครอบครัว และนิติบุคคล (Recording attributes of person, family, and corporate body) ประกอบด้วย 4 บทที่เป็นแนวทางและคำแนะนำเกี่ยวกับการทำรายการคุณสมบัติของบุคคล ครอบครัว และนิติบุคคลตามที่กำหนดไว้ใน FRBR และ FRAD ในบทที่ 8-11

ส่วนที่ 4 การทำรายการคุณลักษณะของแนวคิด วัตถุ เหตุการณ์ และสถานที่ (Recording attributes of concept, object, event, and place) ประกอบด้วย 5 บทที่เป็นแนวทางและคำแนะนำเกี่ยวกับการทำรายการคุณสมบัติของแนวคิด วัตถุ เหตุการณ์ และสถานที่ ตามที่กำหนดไว้ใน FRBR และ FRAD ในบทที่ 12-16

2) ความสัมพันธ์ (Relationships)

ส่วนที่ 5 การทำรายการที่เป็นความสัมพันธ์หลัก (Recording primary relationships) ประกอบด้วย 1 บท ที่ให้แนวทางและคำแนะนำในการทำรายการที่เป็นความสัมพันธ์หลักระหว่างงาน รูปแบบการนำเสนอ รูปแบบการเผยแพร่ และหน่วยรายการ ตามที่กำหนดไว้ใน FRBR ในบทที่ 17

ส่วนที่ 6 การทำรายการที่เป็นความสัมพันธ์ของบุคคล ครอบครัว และนิติบุคคลที่สัมพันธ์กับทรัพยากร (Recording relationships to persons, families, and corporate bodies associated with a resource) ประกอบด้วย 5 บท ที่ให้แนวทางและคำแนะนำในการทำรายการ

ที่เป็นความสัมพันธ์หลักระหว่างทรัพยากรและบุคคล ครอบครัว และนิติบุคคลที่สัมพันธ์กับทรัพยากร ตามที่กำหนดไว้ใน FRBR ในบทที่ 18-22

ส่วนที่ 7 การทำรายการที่เป็นความสัมพันธ์ของหัวเรื่อง (Recording subject relationships) ประกอบด้วย 1 บท ที่ให้แนวทางและคำแนะนำในการทำรายการที่เป็นความสัมพันธ์ระหว่างงาน และหัวเรื่องของงาน ตามที่กำหนดไว้ใน FRBR ในบทที่ 23

ส่วนที่ 8 การทำรายการที่เป็นความสัมพันธ์ระหว่างงาน รูปแบบการนำเสนอ รูปแบบการเผยแพร่ และหน่วยรายการ (Recording relationships between works, expressions, manifestations, and items) ประกอบด้วย 5 บท ที่ให้แนวทางและคำแนะนำในการทำรายการที่เป็นความสัมพันธ์ระหว่างงาน รูปแบบการนำเสนอ รูปแบบการเผยแพร่ และหน่วยรายการ ในบทที่ 24-28

ส่วนที่ 9 การทำรายการความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ครอบครัว และนิติบุคคล (Recording relationships between persons, families, and corporate bodies) ประกอบด้วย 4 บท ที่ให้แนวทางและคำแนะนำในการทำรายการที่เป็นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ครอบครัว และนิติบุคคล ตามที่กำหนดไว้ใน FRAD ในบทที่ 29-32

ส่วนที่ 10 การทำรายการที่เป็นความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิด เป้าหมาย เหตุการณ์ และสถานที่ (Recording relationships between

concepts, objects, events, and places) ประกอบด้วย 5 บท ที่ให้แนวทางและคำแนะนำในการทำรายการที่เป็นความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิด เป้าหมาย เหตุการณ์ และสถานที่ ในบทที่ 33-37

3. Functional Requirements for Bibliographic Records (FRBR) และ Functional Requirements for Authority Data (FRAD)

เป็นแบบจำลองเชิงแนวคิด (Conceptual Model) ที่ถูกพัฒนาให้เห็นเป็นภาพชัดเจนขึ้นในรูปแบบของแบบจำลองความสัมพันธ์ของเอนทิตี ที่เป็นรูปแบบมุมมองทั่วไปของบรรณานุกรม (Bibliographic universe) (International Conference on Cataloguing Principles (Paris). 1961/2009) เป็นการทำการรายการแบบพยายามหลีกเลี่ยงการใช้รหัสหรือตัวย่อ FRBR ไม่ได้เป็นแบบจำลองของข้อมูล ไม่ใช่โครงสร้างข้อมูลของข้อมูล ไม่ใช่การออกแบบระบบ แต่เป็นแบบจำลองเชิงความคิดของทาง

ห้องสมุด พิพิธภัณฑ และ มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพยากรไว้ให้ผู้ใช้ แบบจำลองเชิงแนวคิดมีประโยชน์ต่อการออกแบบระบบ และมีประโยชน์สำหรับการจัดทำแนวทางกฎเกณฑ์การทำรายการในอนาคต ดังจะเห็นได้ว่าการทำการรายการแบบใหม่ (RDA) นั้นถูกสร้างขึ้นมาโดยอยู่บนพื้นฐานของ FRBR (Tillett & Kuhagen, 2011) FRBR สามารถใช้ในการทำการรายการบรรณานุกรมได้กับทรัพยากรในทุกรูปแบบ และสามารถอธิบายการทำรายการในส่วนของผู้ใช้บริการได้ ผู้ใช้จะสามารถทำความเข้าใจในข้อมูลของแต่ละรายการ รายการบรรณานุกรม และเครื่องมือทางบรรณานุกรมอื่นๆ (Tillett, 2014) ส่วน FRAD นั้น เป็นเสมือนส่วนเสริมและส่วนขยายของ FRBR และเป็นแบบจำลองเชิงแนวคิดที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเอนทิตี (Hart, 2010) สามารถสรุปแนวคิดของแบบจำลองเชิงแนวคิดของ FRBR และ FRAD ได้ดังภาพที่ 1

Conceptual models	FRBR, FRAD	
Based on:	Entity-relationship model	
Made up of:	<ul style="list-style-type: none"> ■ Entities ■ Attributes ■ Relationships 	
Focused on:	User needs	
	FRBR <ul style="list-style-type: none"> ■ Find ■ Identify ■ Select ■ Obtain 	FRAD <ul style="list-style-type: none"> ■ Find ■ Identify ■ Contextualize ■ Justify

ภาพที่ 1 Summary of conceptual model concepts (Hart, 2010)

จากภาพที่ 1 สามารถอธิบายได้ว่าแบบจำลองเชิงแนวคิด FRBR และ FRAD เป็นแบบจำลองเชิงแนวคิดที่อยู่บนพื้นฐานของแบบจำลองความสัมพันธ์ของเอนทิตีที่ประกอบไปด้วย 3 ส่วน ได้แก่ เอนทิตี (Entities) แอททริบิวต์ (Attributes) และความสัมพันธ์ (Relationships) มุ่งให้ความสำคัญไปที่ความต้องการของผู้ใช้บริการ โดย FRBR จะมีเป้าหมายเพื่อการค้นหาทรัพยากรสารสนเทศ (Find), การระบุคุณลักษณะเฉพาะของทรัพยากรสารสนเทศ (Identity), การคัดเลือกทรัพยากรสารสนเทศ (Select) และการได้รับทรัพยากรสารสนเทศ (Obtain) ส่วน FRAD นั้นจะมีเป้าหมายเพื่อการค้นหาทรัพยากรสารสนเทศ (Find) การระบุคุณลักษณะเฉพาะของทรัพยากรสารสนเทศ (Identity) ระบุความชัดเจนของทรัพยากรสารสนเทศ (Clarity) และเข้าใจรายการทรัพยากรสารสนเทศ (Understand)

4. ห้องสมุดมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ

โครงการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ (National Research Universities) เป็นโครงการที่อยู่ภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 มีวัตถุประสงค์เพื่อยกระดับและพัฒนาศักยภาพด้านงานวิจัยของไทยให้ก้าวไปสู่ระดับโลก (World-Class University) เพื่อพัฒนากำลังคนในระดับสูงให้ตอบสนองต่อการพัฒนาด้านการผลิตทั้งภาคอุตสาหกรรม และนวัตกรรมให้สามารถแข่งขันในระดับนานาชาติได้ และเพื่อพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางการศึกษา การวิจัยพัฒนา และการฝึกอบรมนานาชาติใน

ภูมิภาค โดยมีเป้าหมายที่สำคัญได้แก่ ให้ประเทศไทยมีมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติที่มีศักยภาพระดับโลกที่สามารถสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและช่วยขับเคลื่อนการเกิดบัณฑิตที่มีศักยภาพสูง และเกิดกลุ่มวิจัยที่มีผลงานตีพิมพ์ในระดับนานาชาติที่ช่วยทำให้เกิดการนำผลงานวิจัยไปใช้ในภาคการผลิตส่งเสริมการส่งออกและทดแทนการนำเข้าได้ (Laksanawisit, 2009) กระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศให้มหาวิทยาลัยของรัฐ 9 แห่งเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ โดย 7 แห่งเป็นมหาวิทยาลัยไทยที่ติดใน 500 อันดับแรกของการจัดอันดับมหาวิทยาลัยในทุกประเทศทั่วโลกและอีก 2 แห่ง เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่มีผลงานวิจัยที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล ตามเกณฑ์การพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยขอนแก่น, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (Office of the Higher Education Commission, 2011) ในการแสดงถึงความเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติของมหาวิทยาลัย 9 แห่ง จำเป็นต้องมีการบริหารจัดการการศึกษาตามเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กำหนด ดังนั้น ส่วนหนึ่งที่เกี่ยวข้องโดยตรง คือ ห้องสมุดมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นสถานที่จัดเก็บและรวบรวมความรู้ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อมุ่งเน้นการให้บริการ

ทางด้านวิชาการ และมีทิศทางดำเนินงานตามนโยบายของมหาวิทยาลัยของตนที่ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นในการที่จะอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ใช้บริการ ในการเป็นแหล่งสนับสนุนทรัพยากรสารสนเทศทุกประเภท ทั้งตีพิมพ์และไม่ตีพิมพ์ รวมไปถึงทรัพยากรสารสนเทศที่เกิดขึ้นใหม่ในรูปแบบดิจิทัล ที่ส่งเสริมการเรียนการสอนและการวิจัย เพื่อช่วยพัฒนาความเป็นเลิศทางวิชาการให้แก่มหาวิทยาลัย (Kaewkhiaw, Hanpon, & Phanmaekha, 2015) จึงทำให้บรรณารักษ์งานวิเคราะห์ และทำรายการทรัพยากรสารสนเทศเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในด้านการเป็นผู้พัฒนาจุดเข้าถึงทรัพยากรสารสนเทศให้แก่ผู้ใช้บริการผ่านทาง การสืบค้นตามความต้องการของผู้ใช้บริการแต่ละคน (Kao, 2001)

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการทำรายการ RDA ของบรรณารักษ์ในห้องสมุดมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการทำรายการ RDA ของบรรณารักษ์งานวิเคราะห์และทำรายการทรัพยากรสารสนเทศในห้องสมุดมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ โดยมีระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เนื่องจากเป็นนักศึกษาความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการทำรายการของบรรณารักษ์ในห้องสมุดมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ ซึ่งมีทั้งหมด 9 มหาวิทยาลัย จึงได้ศึกษาจากบรรณารักษ์งาน

วิเคราะห์และทำรายการทรัพยากรสารสนเทศจากห้องสมุดมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติทั้งหมด โดยเป็นบรรณารักษ์ที่สังกัดห้องสมุดกลางของทั้ง 9 ห้องสมุด ประกอบด้วย สำนักงานวิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 5 คน สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 5 คน สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยขอนแก่น จำนวน 8 คน สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 6 คน สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี จำนวน 5 คน ศูนย์บรรณสารและสื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จำนวน 2 คน หอสมุดแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 10 คน หอสมุดและคลังความรู้ มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 5 คน และสำนักทรัพยากรการเรียนรู้คุณหญิงหลงอรรถกระวีสุนทร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำนวน 7 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 53 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่แฝงแบบทดสอบอยู่ในตัวแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นจากการศึกษาและวิเคราะห์แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการทำรายการ RDA ของบรรณารักษ์ในห้องสมุดมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 สภาพทั่วไปในการทำรายการโดยใช้มาตรฐานการทำรายการ RDA จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 3 ความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการทำรายการ RDA ของบรรณารักษ์ห้องสมุดมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ จำนวน 24 ข้อ

ภายใต้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถามอีกครั้ง โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 4 ท่าน เพื่อหาค่าความสอดคล้องของเครื่องมือวิจัยกับวัตถุประสงค์การวิจัย (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ได้ค่าความเชื่อมั่นเฉลี่ยเท่ากับ 0.95 โดยเครื่องมือในการวิจัยดังกล่าวได้ผ่านการตรวจสอบและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้ว

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการส่งแบบสอบถามออนไลน์ไปทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ พร้อมแนบหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลโดยมีหนังสือจากคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น ผ่านผู้ประสานงานของแต่ละมหาวิทยาลัย ระหว่างวันที่ 12-18 เมษายน 2562 ได้รับแบบสอบถามกลับคืน จำนวน 40 ชุด คิดเป็นร้อยละ 75.47

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลที่ได้เป็นข้อมูลเชิงปริมาณผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ

5. การแปลความหมาย ในการอธิบายผลการวิจัยด้านความรู้ความเข้าใจได้ใช้มาตรวัดประเภทเรียงลำดับ (Ordinal scale) โดยเมื่อรวมคะแนนแจกแจงความถี่แล้ว จะแบ่งระดับความรู้ความเข้าใจออกเป็น 3 ระดับ โดยอาศัยสูตรการคำนวณช่วงกว้างของชั้น ดังนี้ (Ketsingha, 1998)

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{24 - 0}{3} \\ &= 8 \end{aligned}$$

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนมากที่สุดมีอายุระหว่าง 31-40 ปี และ 51 ปีขึ้นไปในปริมาณเท่ากัน (ร้อยละ 27.50) โดยสำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ และ/หรือสารสนเทศศาสตร์ ระดับการศึกษาสูงสุดที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ สำเร็จการศึกษาคือ ระดับปริญญาโท (ร้อยละ 55) ส่วนใหญ่สังกัดมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ร้อยละ 20) และส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานวิเคราะห์ และ ทำรายการทรัพยากรสารสนเทศน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ปี (ร้อยละ 27.50) โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยผ่านการเรียน/ฝึกอบรมมาตรฐานการทำรายการ RDA (ร้อยละ 72.50) ส่งผลให้ส่วนใหญ่ได้รับความรู้เกี่ยวกับการทำรายการ RDA จากการอบรม/สัมมนา (ร้อยละ 75) และเมื่อต้องการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการทำรายการ RDA พบว่า ผู้ตอบ

แบบสอบถามประมาณถึงหนึ่งหาความรู้จากบทความจากแหล่งสารสนเทศประเภทเว็บไซต์หน่วยงานเกี่ยวกับมาตรฐานการทำรายการ RDA เช่น IFLA, LC, ALA, RDA Steering Committee (ร้อยละ 42.50)

2. สภาพทั่วไปในการทำรายการโดยใช้มาตรฐานการทำรายการ RDA

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยผ่านการเรียน/ฝึกอบรมมาตรฐานการทำรายการ RDA (ร้อยละ 72.50) และมีบางส่วนไม่เคยผ่านการเรียน/ฝึกอบรมมาตรฐานการทำรายการ RDA มาก่อน (ร้อยละ 27.50) ในส่วนการได้รับความรู้

เกี่ยวกับมาตรฐานการทำรายการ RDA ส่วนใหญ่ได้รับความรู้จากการอบรม/สัมมนา (ร้อยละ 75) รองลงมาเป็นการศึกษาด้วยตนเอง (ร้อยละ 42.50) ในส่วนการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการทำรายการ RDA ส่วนใหญ่มีการศึกษาหาความรู้จากบทความจากเว็บไซต์หน่วยงานเกี่ยวกับมาตรฐานการทำรายการ RDA เช่น IFLA, LC, ALA, RDA Steering Committee (ร้อยละ 42.50) รองลงมาเป็นการสืบค้น (ร้อยละ 37.50) ซึ่งใกล้เคียงกับการศึกษาจากหนังสือฉบับพิมพ์ และหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ในสัดส่วนที่เท่ากัน (ร้อยละ 35)

ตารางที่ 1 สภาพการใช้มาตรฐานการทำรายการ RDA ในการทำรายการทรัพยากรสารสนเทศของหน่วยงาน

สภาพการใช้มาตรฐานการทำรายการ RDA ในการทำรายการทรัพยากรสารสนเทศของหน่วยงาน	จำนวน (n=9)	ร้อยละ
ใช้มาตรฐานการทำรายการ RDA เฉพาะทรัพยากรสารสนเทศรายการใหม่ ส่วนรายการเดิมยังคงใช้มาตรฐาน AACR2 หรือมาตรฐานเดิมที่หน่วยงานใช้	1	11.11
ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของบรรณารักษ์	3	33.33
ไม่ใช่	5	55.56

จากตารางที่ 1 สภาพการใช้มาตรฐานการทำรายการ RDA ในการทำรายการทรัพยากรสารสนเทศที่มีหน่วยของการวิเคราะห์เป็นจำนวนของหน่วยงานจำนวน 9 ห้องสมุด ส่วนใหญ่ยังไม่ใช้มาตรฐานการทำรายการ RDA (ร้อยละ 55.56) รองลงมาเป็นการขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของบรรณารักษ์ (ร้อยละ 33.33) และใช้มาตรฐานการทำรายการ RDA เฉพาะทรัพยากรสารสนเทศรายการใหม่ ส่วนรายการเดิมยังคงใช้มาตรฐาน AACR2 หรือ

มาตรฐานเดิมที่หน่วยงานใช้ เพียง 1 หน่วยงาน (ร้อยละ 11.11) และพบว่ามีบางหน่วยงานให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่าขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของบรรณารักษ์ มีการใช้มาตรฐานการทำรายการ RDA เฉพาะรายการที่ดาวน์โหลด MARC ไฟล์มาแล้วเป็นการทำรายการตามมาตรฐานการทำรายการ RDA ก็จะคงไว้ และมีการใช้มาตรฐานการทำรายการ RDA เฉพาะหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

ตารางที่ 2 นโยบายหรือแนวโน้มในการนำมาตรฐานการทำรายการ RDA มาใช้ในการทำรายการในหน่วยงาน

นโยบายหรือแนวโน้มในการนำมาตรฐานการทำรายการ RDA มาใช้ในการทำรายการในหน่วยงาน	จำนวน (n=9)	ร้อยละ
ยังไม่มียุทธศาสตร์ในการนำมาตรฐานการทำรายการ RDA มาใช้	8	88.89
ใช้มาตรฐานการทำรายการ RDA เฉพาะทรัพยากรสารสนเทศรายการใหม่	1	11.11

จากตารางที่ 2 นโยบายหรือแนวโน้มในการนำมาตรฐานการทำรายการ RDA มาใช้ในการทำรายการในหน่วยงานที่มีหน่วยของการวิเคราะห์เป็นจำนวนของหน่วยงาน จำนวน 9 ห้องสมุดส่วนใหญ่ยังไม่มียุทธศาสตร์ในการนำมาตรฐานการทำรายการ RDA มาใช้ (ร้อยละ 88.89) รองลงมาเป็นใช้มาตรฐานการทำรายการ RDA เฉพาะทรัพยากรสารสนเทศรายการใหม่ (ร้อยละ 11.11) โดยหน่วยงานที่ตอบว่ายังไม่มียุทธศาสตร์ในการนำมาตรฐานการทำรายการ RDA มาใช้ ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า มีการใช้มาตรฐานการทำรายการ RDA เฉพาะทรัพยากรสารสนเทศรายการใหม่ที่ทรัพยากรสารสนเทศประเภทไฟล์ดิจิทัล รายการที่ดาวน์โหลด MARC ไฟล์ มีการใช้มาตรฐานการทำรายการ RDA เมื่อมีการแก้ไขรายการทรัพยากรสารสนเทศเดิมก็จะดำเนินการปรับให้ตรงตามมาตรฐานการทำรายการ RDA ใช้มาตรฐานการทำรายการ RDA เฉพาะหอสมุดกลาง และบางส่วนให้ข้อมูลว่าอยู่ระหว่างศึกษาข้อมูล

3. ความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการทำรายการ RDA ของบรรณารักษ์ห้องสมุดมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ

จากการศึกษาความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการทำรายการ RDA ของผู้ตอบแบบสอบถาม ในภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามส่วน

ใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำรายการตามมาตรฐานการทำรายการ RDA ในระดับปานกลาง จำนวน 30 คน (ร้อยละ 75) เมื่อพิจารณาแต่ละส่วนแล้ว สามารถจำแนกออกเป็น 3 ส่วนได้แก่

3.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับ RDA พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจในส่วนนี้ คิดเป็นร้อยละ 60.71

3.2 ความรู้ความเข้าใจในการทำรายการตามมาตรฐาน RDA พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจในส่วนนี้ คิดเป็นร้อยละ 69.11

3.3 ความรู้ความเข้าใจในเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐาน RDA พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจในส่วนนี้ คิดเป็นร้อยละ 62.50

ตารางที่ 3 ระดับความรู้ความเข้าใจในเรื่องมาตรฐานการทำรายการ RDA

ระดับ ความรู้ความ เข้าใจ	ช่วงอายุ (จำนวนคน)				ระดับการศึกษาสูงสุด (จำนวนคน)			ประสบการณ์ในการทำงานวิเคราะห์ และทำรายการทรัพยากรสารสนเทศ (จำนวนปี)						รวม จำนวน คน (ร้อยละ)
	<30 ปี (ร้อยละ)	31-40 ปี (ร้อยละ)	41-50 (ร้อยละ)	51 ปี> (ร้อยละ)	ปริญญา ตรี (ร้อยละ)	ปริญญา โท (ร้อยละ)	ปริญญา เอก (ร้อยละ)	<5 ปี (ร้อยละ)	6-10 (ร้อยละ)	11-15 (ร้อยละ)	16-20 (ร้อยละ)	21-25 (ร้อยละ)	26 ปี> (ร้อยละ)	
น้อย (0-8)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)
ปานกลาง (9-16)	7 (87.50)	8 (72.73)	8 (80.00)	7 (63.64)	12 (70.59)	17 (77.27)	1 (100.00)	9 (81.82)	6 (66.67)	2 (66.67)	6 (100.00)	4 (66.67)	3 (60.00)	30 (75.00)
มาก (17-24)	1 (12.50)	3 (27.27)	2 (20.00)	4 (36.36)	5 (29.41)	5 (22.73)	0 (0.00)	2 (18.18)	3 (33.33)	1 (33.33)	0 (0.00)	2 (33.33)	2 (40.00)	10 (25.00)
รวม (ร้อยละ)	8 (100.00)	11 (100.00)	10 (100.00)	11 (100.00)	17 (100.00)	22 (100.00)	1 (100.00)	11 (100.00)	9 (100.00)	3 (100.00)	6 (100.00)	6 (100.00)	5 (100.00)	40 (100.00)

จากตารางที่ 3 เมื่อประเมินระดับความรู้ความเข้าใจในเรื่องมาตรฐานการทำรายการของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 75 และรองลงมาเป็นระดับมาก จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 25 และเมื่อจำแนกตามช่วงอายุ ระดับการศึกษาสูงสุด และประสบการณ์ในการทำงานวิเคราะห์และทำรายการทรัพยากรสารสนเทศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามช่วงอายุ น้อยกว่า 30 ปี และช่วงอายุ 41-50 ปี มีสัดส่วนความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการทำรายการ RDA ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คืออยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 87.50 และร้อยละ 80 ตามลำดับ ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษา สูงสุดเป็นระดับปริญญาตรีและ ปริญญาโท มีสัดส่วนความรู้

ความเข้าใจในมาตรฐานการทำรายการ RDA ใกล้เคียงกัน คืออยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 77.27 และร้อยละ 70.59 ตามลำดับ โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงสุดที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องมาตรฐานการทำรายการ RDA สูงสุดคือ ระดับปริญญาตรี และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงานวิเคราะห์และทำรายการทรัพยากรสารสนเทศ สูงสุดเป็นช่วง 16-20 ปี มีความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการทำรายการ RDA อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงานวิเคราะห์และทำรายการทรัพยากรสารสนเทศที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องมาตรฐานการทำรายการ RDA สูงสุดคือ 26 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 40

การอภิปรายผล

ผลการศึกษาความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการทำรายการ RDA ของบรรณารักษ์งานวิเคราะห์และทำรายการทรัพยากรสารสนเทศในห้องสมุดมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 75 และระดับมาก ร้อยละ 25 แสดงให้เห็นว่าบรรณารักษ์ส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจที่แท้จริงในมาตรฐานการทำรายการ RDA ถึงแม้ว่าบรรณารักษ์ที่ตอบแบบสอบถามถึงร้อยละ 72.50 ได้ผ่านการเรียนหรือการฝึกอบรมเกี่ยวกับการทำรายการตามมาตรฐานการทำรายการ RDA ก็ตาม ทั้งนี้เนื่องจากมาตรฐานดังกล่าวเป็นมาตรฐานใหม่ที่จำเป็นต้องอาศัยความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์ในการทำรายการจึงจะทำให้บรรณารักษ์มีความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและทำรายการได้ถูกต้อง แต่เนื่องจากห้องสมุดมหาวิทยาลัยของไทยส่วนใหญ่ยังไม่ได้มีการประยุกต์หรือบังคับบรรณารักษ์ให้ใช้มาตรฐานการทำรายการ RDA (ร้อยละ 55.56) อีกทั้งหน่วยงานส่วนใหญ่ยังไม่มียุทธศาสตร์ในการนำมาตรฐานการทำรายการ RDA มาใช้ (ร้อยละ 88.89) จึงทำให้บรรณารักษ์ขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้ และการฝึกฝนเพื่อให้มีความชำนาญในการทำรายการดังกล่าว และเมื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการทำรายการ RDA จำแนกตามระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่อง

มาตรฐานการทำรายการ RDA สูงสุดมากกว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท และปริญญาเอก ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Pazooki, Zeinolabedini & Arastoopoor (2014) ที่พบว่าบรรณารักษ์ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท มีความรู้ ความเข้าใจในมาตรฐานการทำรายการ RDA มากกว่าบรรณารักษ์ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงานวิเคราะห์และทำรายการทรัพยากรสารสนเทศมากกว่า 26 ปีขึ้นไป มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องมาตรฐานการทำรายการ RDA สูงกว่าผู้ที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 26 ปี แสดงให้เห็นว่า ความรู้ ความเข้าใจในมาตรฐานดังกล่าวต้องอาศัยทักษะ และการฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ จะทำให้มีความเชี่ยวชาญ และความมั่นใจในการทำรายการทรัพยากรสารสนเทศตามมาตรฐานการทำรายการ RDA โดยไม่จำเป็นต้องอาศัยทักษะของการวางแผน หรือการจัดการขั้นสูง ซึ่งเป็นทักษะของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา

นอกจากนี้ การมีประสบการณ์การทำรายการทรัพยากรสารสนเทศอย่างยาวนาน จะทำให้เข้าใจภาพรวม และแนวทางการทำรายการทรัพยากรสารสนเทศในหลากหลายรูปแบบที่เกิดขึ้นใหม่ตามเทคโนโลยีสารสนเทศที่เปลี่ยนแปลงไป โดยส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปดิจิทัล โดยการทำรายการที่แสดงรายละเอียดและเพิ่มจุดเข้าถึง รวมไปถึงเชื่อมโยงรายการทรัพยากรสารสนเทศที่มีความสัมพันธ์กัน เพื่อให้ผู้ใช้บริการได้ค้นหา ระบุความต้องการ คัดเลือก และนำ

ทรัพยากรสารสนเทศไปใช้ได้อย่างตรงตามความต้องการของตนเอง ดังนั้น เพื่อให้บรรณารักษ์มีความรู้ความเข้าใจในการทำรายการทรัพยากรสารสนเทศตามมาตรฐานการทำรายการ RDA จำเป็นที่ห้องสมุด หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องมีการฝึกอบรมบรรณารักษ์อย่างสม่ำเสมอเพื่อให้เกิดความคุ้นชิน และมั่นใจในการทำรายการตามมาตรฐานดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Mansor & Ramdzan (2014) ที่ระบุว่าในการเปลี่ยนผ่านจากการทำรายการตามหลักเกณฑ์ AACR2 ไปเป็น RDA นั้น ต้องเริ่มจากการให้บรรณารักษ์มีความตระหนักรู้ ความคุ้นเคย และความเข้าใจในมาตรฐานการทำรายการก่อน จึงจะทำให้การดำเนินการเปลี่ยนผ่านมาใช้มาตรฐานการทำรายการ RDA เกิดความราบรื่น และสอดคล้องกับแนวคิดของ Hart (2010) ที่ศึกษาพบว่าการทำรายการตามมาตรฐานการทำรายการ RDA ที่ใช้แบบจำลองเชิงแนวคิด FRBR ในการทำรายการ และใช้แบบจำลองเชิงแนวคิด FRAD ในการควบคุมรายการบรรณานุกรมข้อมูลที่มีเป้าหมายเพื่อให้ผู้ใช้บริการสามารถค้นหา (Find) ระบุคุณลักษณะ (Identity) ระบุความชัดเจน (Clarity) เข้าใจในทรัพยากรสารสนเทศ (Understand) คัดเลือก (Select) และนำไปสู่การได้รับทรัพยากรสารสนเทศ (Obtain) ที่ตรงตามความต้องการของตนเองได้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการวิจัย

จากผลการวิจัย พบว่า บรรณารักษ์ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการทำรายการ RDA อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นสัดส่วนมากถึงร้อยละ 75 และเมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า บรรณารักษ์ตอบผิดมากที่สุดคือ ข้อคำถามที่ 11 การทำรายการในเขตข้อมูล 250 (ตอบผิดเป็นจำนวนถึงร้อยละ 90) ซึ่งเป็นข้อคำถามที่อยู่ในส่วนของความรู้ ความเข้าใจในการทำรายการตามมาตรฐานการทำรายการ RDA จึงควรพัฒนาความรู้ ความเข้าใจในส่วนของการทำรายการตามมาตรฐานการทำรายการ RDA โดยการจัดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เป็นชุมชนนักปฏิบัติ (Community of Practice) ภายในกลุ่มบรรณารักษ์งานวิเคราะห์ และทำรายการทรัพยากรสารสนเทศ ห้องสมุดมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน รวมไปถึงเชิญบรรณารักษ์ที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการทำรายการตามมาตรฐานการทำรายการ RDA เป็นผู้ให้คำแนะนำ อีกทั้งยังเป็นการกระตุ้นให้เกิดการลงมือปฏิบัติจริง เพื่อให้เกิดความชำนาญในการทำรายการตามมาตรฐานการทำรายการ RDA

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งถัดไป

- 1) ศึกษาเปรียบเทียบการใช้และไม่ใช้มาตรฐานการทำรายการ RDA ของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา
- 2) ศึกษามาตรฐานการทำรายการ RDA ที่มีผลกระทบต่อผู้ปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ และผู้ใช้บริการของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา

References

- Anderson, L.W., & Krathwohl, D. (2001). *A taxonomy for learning, teaching, and assessing: A revision of blooms taxonomy of educational objectives*. New York: Longman.
- Blythe, K.C., Gunther, W.K., & Spurgin, K.M. (2013). Resource Description and Access: It's really not so bad. *Serials Review*, 39(3), 175–180.
- Chungpiwat, P. (2016). Kwamru buangton khiawkhab RDA/lukkan phuenthan lae bab naewkhid khong kan pannana lae kan khaothueng raikhan. *National Library of Thailand Journal*, 4(1), 38-45. (In Thai).
- El-Sherbini, M. (2013). *RDA: Strategies for Implementation*. London: Facet.
- Fuchit, P., & Punkhaew, S. (2011). Kansammana/obrom ruang AACR2 lae MARC21 khab RDA. Retrieved March 10, 2015, from <http://bit.ly/2GRPw2R>. (In Thai).
- Good, C.V. (1945). *Dictionary of education*. New York: McGraw-Hill.
- Hart, A. (2010). *The RDA primer: A guide for the occasional cataloger*. Santa Barbara, CA: Linworth.
- International Conference on Cataloguing Principles (Paris)*. (1961). (Choemprayong, S., Trans. Retrieved December 10, 2015, from http://www.ifla.org/files/assets/cataloguing/icp/icp_2009-th.pdf. (In Thai).
- The Joint Steering Committee for Development of RDA. (2009). *The Joint Steering Committee for Development of RDA: RDA Prospectus*. Retrieved December 4, 2015, from <http://www.rda-jsc.org/archivedsite/rdaprospectus.html>.
- Kaewkhiaw, P., Hanpon, T., & Phanmaekha, P. (2015). Kan phattana suppayakon sarasontet electronics khong hongsamud mahawittayalai nai khongkan phattana mahawittayalai wichai haengchat. *TLA Research Journal: Journal of the Thai Library Association*, 8(1), 54-71. (In Thai).
- Kao, M.L. (2001). *Cataloging and classification for library technicians*. 2nd ed. New York: Haworth Press.
- Ketsingha, W. (1998). *Khumue khanwichai khanwichai choeng patibat*. 3rd ed. Bangkok: Rongphim Thai Wattana Phanit. (In Thai).
- Laksanawisit, J. (2009). *Kham thalaeng khongkan phattana mahawittayalai wichai haeng chat (National Research Universities) phaitai phan patibatkan thai khamkhaeng 2012*. Retrieved February 9, 2019, from <http://web.sut.ac.th/ccs/mail/visit/statement.pdf>. (In Thai).
- Maitaouthong, T. (2014). Kanlongraikan bannanukrom suppayakon sarasontet tam matrathan RDA. In *Kanpattana hongsamud naiyuk sangkomkhomna. Kanprachumyai saman prachampi 2013 lae prachumwichakan*. Bangkok: Samakomhongsamudhaenpratetthai. (In Thai).
- Mansor, Y., & Ramdzan, E. (2014). RDA perceptions among Malaysian catalogers. *Library Review*, 63(3), 176-188.

- Nuanphad, W. (2012). *The critical reading ability of Mathayomsuksa 2 students with learning process based on cognitive theory of Bloom's taxonomy*. Master of Education Thesis in Curriculum and Instruction, Graduate School, Khon Kaen University, Khon Kaen. (In Thai).
- Office of the Higher Education Commission. (2011). Kanlongnam nai bantuek khotoklong khongkan songsoem kanwichai nai udomsueksa lae phattana mahawittayalai wichai haengchat khong Office of the Higher Education Commission. *Anusan Udomsueksa*, 37(393), 3-4. (In Thai).
- Oliver, C. (2010). *Introducing RDA: A guide to the basics*. Chicago: American Library Association.
- Oxford advanced learner's dictionary of current English*. (2007). Oxford: Oxford University Press.
- Pazooki, F., Zeinolabedini, M.H., & Arastoopoor, S. (2014). Acceptance and Viewpoint of Iranian Catalogers Regarding RDA: The Case of the National Library and Archive of Iran. *Cataloging & Classification Quarterly*, 52(6-7), 640-659.
- RDA toolkit*. (2010). Retrieved March 17, 2014, from <http://www.rdatoolkit.org/about>.
- Royal Institute. (2011). *Royal Institute Dictionary B.E. 2554*. Retrieved February 6, 2019, from <http://www.royin.go.th/dictionary/>. (In Thai).
- Suwan, P. (1983). *Tassanakhati: Kan wat kan plianplaeng lae pruettkham anamai*. 2nd ed. Bangkok: Odeon Store. (In Thai).
- Thanakhuboriphan, N. (2017). *Access points lae authority control tam mattathan RDA*. Retrieved March 10, 2019, from https://library.stou.ac.th/wp-content/uploads/2017/06/210617rdaaccess-pointsauth-control_edited.pdf. (In Thai).
- Tillett, B.B. (2014). *What is FRBR?: A conceptual model for the bibliographic universe*. Retrieved December 10, 2015, from <https://www.loc.gov/cds/downloads/FRBR.PDF>.
- Tillett, B.B. & Kuhagen, J.A. (2011). *FRBR and RDA Basics*. Retrieved December 10, 2015, from <http://www.rda-jsc.org/archivedsite/docs/Georgia-FRBR-review-12august2011.ppt>.
- Wipawin, N. (2010). Mattathan mai kanlongraikannganwiro Resource Description and Access (RDA). *Domethat*, 31(1), 12-19. (In Thai).